

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg må indrømme, at jeg synes, at det er en overraskende form for overbærenhed i forhold til sådan en misrøgt af de mest fundamentale grundpiller i et folkestyre. Det her handler om, at vi skal have pressefrihed i det her land, og at vi skal sikre mediernes uafhængighed. Nu har vi haft pressens minister i salen tidligere, men det er kulturministeren, som har afsendt mailen. Jeg har meget svært ved at se, at det her skal kunne ses som andet end et forsøg på at få en bestemt dækning.

I dag har Politiken en fantastisk tegning af Roald Als, hvor man ser kulturministeren og statsministeren, der glæder sig over at se nogle nyheder, hvor det går godt i Irak – krigen er vundet, og terroristerne er besejret – og hvor den ene minister siger til den anden: Ja, det var bedre. Er det ikke meget godt sat på kornet, hvad det egentlig er, der foregår i regeringen i forhold til Danmarks Radio?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er det nemlig ikke, og det er derfor, der til stadighed er en diskussion om DR. Det er derfor, der lige har været en diskussion om Afghanistan-filmen. Det er derfor, der har været en stor diskussion om dækningen af demonstrationerne i efteråret, for vi har en fri presse i Danmark, og vi har et frit, uafhængigt DR.

Jeg kan ikke tale på vegne af journalisterne derinde, men de mærker sandsynligvis heller ikke den klamme hånd fra nogen, der skal bestemme, hvad de skal sende. De sidder jo selv til redaktionsmøder og bestemmer, hvad de laver. Der er da ikke nogen, der har indflydelse på, hvad de sidder og laver til redaktionsmøder.

Kl. 16.00

Det er selvfølgelig alligevel en meget spændende og spekulativ historie, men vi har ikke nogen intentioner om det. Jeg er glad og stolt over at leve i et demokrati som det danske, hvor vi har en fuldstændig fri presse. Og jeg vil, som jeg også har sagt, gå så langt som til at sige, at jeg næsten ikke kan se et sted i verden, hvor der er en mere fri presse, end den vi har.

Der er ingen, der overhovedet blander sig i, hvad der bliver sendt i Danmarks Radio. Men selvfølgelig har man lov til at have en mening om, hvad der bliver sendt i Danmarks Radio. Det er jo sådan set det, der er forskellen. Danmarks Radio bestemmer selv, hvad de bringer. Vi har også ret til at have en mening om det, de bringer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Mogens Jensen som medspørger.

Mogens Jensen (S):

Nu tager kulturministeren jo journalister fra Danmarks Radio til indtægt for, at de sikkert ikke føler, at der er nogen indgreb i deres redaktionelle frihed. Det er jo ikke længere siden end forleden dag, hvor TV-avisens leder udtaler, at han er nervøs for og medarbejderne på TV-avisen er nervøse for selvcensur i forbindelse med en sag som bl.a. den her og det, statsministeren har rejst. Det er selvfølgelig bekymrende.

Jeg tror, at de nok skal klare at stå imod regeringens pres, men det er jo bekymrende, når vi kan se en systematisk indsats fra regeringens side for at lægge pres på DR, og det er jo det, vi gerne også med den debat her i dag vil forsøge at undgå sker fremover.

Når ministeren nu siger, at det sådan er en harmløs mail, han har sendt til DR's formand på daværende tidspunkt, kan ministeren så ikke forklare, hvad det egentlig er, der står i den mail? Hvad er f.eks. problemet med Ole Sippel og Ole Sippels dækning af Irakkrigen, og hvad er problemet med Lisbeth Knudsen? Ministeren har skrevet mailen, så må ministeren kunne referere, hvad det konkrete problem er.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er overhovedet intet systematisk pres på DR. Men DR må selvfølgelig også vænne sig til kritik, og det har de også, og som toppolitiker har man lige som alle mulige andre krav på, at man selvfølgelig også kan henvende sig, hvis man synes, der er et problem i DR.

Tilfældigvis sad jeg og læste i »Fyrsten« af journalisten Erik Holstein. Fyrsten handler jo om Lykketoft, og der står bl.a. om nogle situationer her, hvor han har haft omgang med forskellige journalister. Han har bl.a. kontakt til den daværende Aktueltjournalist og nuværende journalist på TV 2 Ole Krohn, som Lykketoft ligefrem ifølge bogen her betegner som psykopat. Lykketoft kalder ifølge den her bog noget af det, journalisterne på Berlingeren laver, for rottejournalistik.

I bogen her skriver man om Radioavisen, som jo selvfølgelig har en afgørende indflydelse på mange ting, og også her slår Mogens Lykketoft til: Finansministeren ringer med mellemrum til Radioavisen for at gøre opmærksom på, at den historie, de netop har citeret, er fuldstændig